

حتی در داخل مرزهای ۱۹۴۸، میراث استعمار و آپارتاید در نتایج بهداشتی مشهود است. شهروندان فلسطینی اراضی اشغالی عمر کوتاه‌تری دارند و نسبت به همتایان یهودی اسرائیلی خود از سلامت ضعیف‌تری برخوردارند.

تبلیغات پروپاگاندا

در ادامه این گزارش آمده است: بدتر از آن، نویسندگان مجله پزشکی نیو انگلند فراتر از نادیده گرفتن پیش رفته و به طرز بی پروایی تبلیغات رژیم اسرائیل را تکرار می‌کنند. آنها ادعاهایی مبنی بر «نظامی شدن» و «مسلم شدن» بیمارستان‌های غزه را تکرار می‌کنند؛ دقیقاً همان زبانی که رژیم اسرائیل برای توجیه نابودی آنها استفاده می‌کند. با این حال، آنها به طور کامل از شواهد فزاینده مبنی بر اینکه حملات اسرائیل به زیرساخت‌های بهداشتی، سیستماتیک، عمدی و نقض آشکار قوانین بین‌المللی بوده، اجتناب می‌کنند. این تردستی لفظی هدفی مشخص را دنبال می‌کند: منحرف کردن توجه از مسئولیت کیفری اسرائیل و پنهان کردن تخریب سیستم بهداشتی به عنوان بخشی از کمپین نسل‌کشی گسترده‌تر رژیم صهیونیستی. این دستکاری در چارچوب‌های قانونی برای پنهان کردن جنایات جنگی و مشروعیت بخشیدن به تخریب کامل سیستم بهداشتی غزه تحت پوشش «ضرورت نظامی» انجام شده است. نویسندگان میدل ایست آی معتقد اند چنین روایت‌هایی باید به طور قاطع محکوم شوند و قطعاً نباید در مجلات پزشکی جایی داشته باشند.

نسخه‌هایی غیرواقعی برای بازسازی سیستم بهداشت و درمان غزه

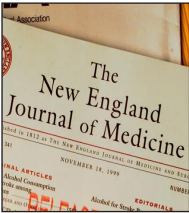
در شرایط اشغال، آپارتاید و وابستگی تحمیلی به رژیم اسرائیل، هیچ بهبودی در غزه امکان‌پذیر نیست. این وابستگی به طور سیستماتیک به عنوان سلاح مورد استفاده قرار گرفته و در طول ۱۷ سال محاصره تشدید شده است و پس از اکتبر ۲۰۲۳ نسل‌کشی اسرائیل، شدت بیشتری یافته است. علی‌رغم این واقعیت، نویسندگان نشریه NEJM به طور گزینشی بر چند همکاری کوچک بهداشتی بین فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها اشاره می‌کنند تا در ظاهر طرحی محدود برای بازسازی سیستم بهداشت و درمان غزه را ترویج کنند. آن‌ها مجموعه‌ای از اقدامات کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت را پیشنهاد می‌کنند در حالی که هیچ‌کدام از آن‌ها به ساختارهای سیاسی اساسی که به فلسطینی‌ها آسیب می‌رسانند، نمی‌پردازند.

در عوض، هر مرحله از این طرح به مشارکت مداوم اسرائیل و حسن نیت ظاهری رژیم اسرائیل بستگی دارد؛ انتقال بیماران فلسطینی به بیمارستان‌های اسرائیلی، آموزش پزشکان فلسطینی در موسسات اسرائیلی و ادغام بخش بهداشت و درمان غزه در اکوسیستم فناوری اسرائیل. در حالی که این اقدامات ممکن است به تعداد کمی از فلسطینی‌ها تسکین موقت ارائه دهد، اما در نهایت همان ساختارهای کنترل، آسیب‌پذیری و خشونت را بازتولید می‌کنند که مدت‌هاست رویکرد اسرائیل به بهداشت و درمان فلسطینی‌ها را تعریف کرده است.

این‌ها راه حل‌های فنی و بی‌طرفانه نیستند - بلکه مداخلات سیاسی هستند که نقش اسرائیل را به عنوان نگهبان زندگی، مرگ و تحرک مردم فلسطین حفظ می‌کنند. پیشنهاد چنین اقدامات جزئی در حال حاضر در بحبوحه تخریب سیستم بهداشت و درمان غزه و تشدید نسل‌کشی، عمیقاً بدبینانه است. این‌ها پیشنهادات جدید یا نوآورانه محسوب نمی‌شوند بلکه حداقل تعهدات یک رژیم اشغالگر را نشان می‌دهند. در بهترین حالت، آن‌ها راهی سریع به سوی وضعیت خشونت‌آمیز موجود قبل از اکتبر ۲۰۲۳ ارائه می‌دهند.

نویسندگان میدل ایست آی معتقد اند هر تلاش صادقانه‌ای برای بازسازی نظام سلامت غزه باید با تبعیت کامل اسرائیل از توافق آتش‌پس آغاز شود و به دنبال آن، برچیدن تدریجی اشغال، آپارتاید و پروژه گسترده‌تر شهرک‌نشینی، تنها در این صورت است که فلسطینی‌ها می‌توانند تعیین کنند که چگونه - و با چه کسانی - نظام سلامت را بازسازی کنند که مبتنی بر کرامت، حاکمیت سیاسی و عدالت باشد. فراخوان‌ها برای اعتماد، مشارکت و همکاری، به ویژه هنگامی که توسط متخصصان پزشکی و مجلات معتبر علمی مشروعیت داده می‌شوند، به عنوان شکلی قوی از دستکاری حرفه‌ای عمل می‌کنند. در این فرآیند، پزشکی بیشتر تحریف می‌شود تا اینکه در خدمت دستور کار رژیم اسرائیل قرار گیرد و در زبانی بشردوستانه خشونت لایه‌ای نسل‌کشی، اشغال و آپارتاید را پنهان کند. اگر قرار باشد سلامت مانند پل باشد، نباید به بی‌مجازاتی یک رژیم زورگو و نابودی تدریجی یک ملت منجر شود، بلکه باید به عدالت و رهایی جمعی منتهی شود.

تصمیم‌تحریریه مجله انگلیسی عمیقاً سیاسی است؛ با ترویج روایتی غیرسیاسی از سلامت با تیتر «پلی برای صلح»، در واقع تعهد اخلاقی برای مواجهه با تخریب مداوم سیستم بهداشت و درمان فلسطین، مسئولیت اسرائیل در قبال این جنایات و ساختارهای قدرتی که این خشونت را ممکن و پایدار می‌کنند را به طور آشکار نادیده می‌گیرد. این‌ها حواشی یا موقعیتهای پس‌زمینه محسوب می‌شوند؛ این رویکردها مانع اصلی هر تلاش جدی برای صلح هستند.

پوششی برای ظلم

در حالی که نویسندگان ژورنال پزشکی نیوانگلند به طور مختصر اشاره می‌کنند که بیمارستان‌های غزه بیماران و از کار افتاده‌اند، هیچ تحلیلی از عدم تقارن، نیت یا غیرقانونی بودن این جنایت‌ها ارائه نمی‌دهند. در عوض، ویرانی به

عنوان یک محصول جانبی ناگوار جنگ، معرفی می‌شود به جای اینکه به عنوان بخشی از یک کارزار سیستماتیک برای از بین بردن ظرفیت کل یک ملت برای زندگی بررنگ شود. نتیجه، روایتی پالایش شده است که خشونت رژیم اسرائیل را در پس پرده‌ای از رنج مشترک و امید مشترک پنهان می‌کند. این پاکسازی، خشونت سیستماتیک را به عنوان یک تراژدی مشترک پنهان کرده و نیت آن را پنهان می‌کند و نویسندگان این مقاله به جای مواجهه با واقعیت هدف قرار گرفتن سیستم بهداشتی برای نابودی، به انتزاعات انسان‌دوستانه عقب‌نشینی می‌کنند.

به نوشته میدل ایست آی، آنها پزشکی را به عنوان یک عمل بی‌طرفانه معرفی می‌کنند که از طریق آن فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها می‌توانند اعتماد ایجاد کرده و تقاضم متقابل را تقویت کنند - گویی چنین تلاش‌هایی می‌تواند جدا از ساختارهای خشونت، سلطه و نابودی وجود داشته باشد. آنها با این کار، درهم‌تنیدگی عمیق سیستم بهداشتی اسرائیل را در دستگاه گسترده اشغال و آپارتاید نادیده می‌گیرند؛ واقعیتی که مدت‌ها قبل از اکتبر ۲۰۲۳ وجود داشته است.

میدل ایست آی به نمونه‌هایی از بهره برداری از استعمار و اشغال توسط رژیم اسرائیل اشاره می‌کند: در کرانه باختری، دانشگاه اریل رژیم صهیونیستی یک دانشکده پزشکی را در قلب یک شهرک غیرقانونی اداره می‌کند؛ یک نمونه واضح از اینکه چگونه پزشکی در معماری سلطه استعماری مستقر شده است. در غزه، یک محاصره ۱۷ ساله به طور سیستماتیک سیستم بهداشتی را خفه کرده و بیماران را از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی نجات‌بخش، از جمله مجوزهای خروج برای درمان پزشکی ضروری محروم کرده است. در همین حال، بیمارستان‌ها تحت محدودیت‌های خودسرانه با ادعای «کاربرد دوگانه» از تجهیزات پزشکی محروم هستند و به طور مرتب با کمبود داروهای نجات‌بخش مواجه اند.

انتقاد میدل ایست آی از رویکرد سیاسی و طرفداری از منافع اسرائیل از سوی یک مجله مرجع پزشکی درباره نظام‌فروپاشیده سلامت در غزه

دروغ‌های بشردوستانه، سرپوش نسل‌کشی و آپارتاید اسرائیل

چرا مجله پزشکی نیوانگلند در حالی که بیمارستان‌های غزه زیر آتش بمباران اسرائیل می‌سوزند، مقاله «پل‌های سلامت» را با نادیده گرفتن عمدی تخریب سیستماتیک سیستم بهداشتی غزه توسط رژیم اسرائیل منتشر کرده است؟

✉ [راضیه زگر] مجله پزشکی نیوانگلند (NEJM)، یکی از مراجع رسانه‌ای حوزه

پزشکی و سلامت و یکی از بانفوذترین مجلات پزشکی جهان محسوب می‌شود در ۲۷ مارس ۲۰۲۵، مقاله‌ای با عنوان «پل‌های مراقبت بهداشتی - مسیرهایی به سوی اعتماد به غزه و فراتر از آن» منتشر کرد که به نوشته میدل ایست آی، «پل‌های پزشکی برای صلح» را ترویج می‌کند ولی در عین حال تخریب سیستماتیک سیستم بهداشتی غزه توسط رژیم اسرائیل را به عنوان بخشی از نسل‌کشی آن در زندگی فلسطینی‌ها نادیده می‌گیرد. بر همین اساس از زمان تشدید نسل‌کشی اسرائیل علیه مردم فلسطین در اکتبر ۲۰۲۳، این مقاله دومین محتوایی است که در این مجله به غزه اشاره می‌کند؛ در حالی

می‌راند. گروه نویسندگان میدل ایست آی که متخصص رشته‌های پزشکی هستند یادآور شده اند: «ما، به عنوان کارکنان بهداشت و درمان و مدافعان بهداشت عمومی، مسئولیت داریم این روایت‌ها را افشا و به چالش بکشیم، پیش از آنکه مبنایی برای آسیب‌های بیشتر شوند.»

پزشکی نظامی

در حالی که نویسندگان نیو انگلند - بدون مدرک یا توضیح - ادعا می‌کنند که بیمارستان‌های غزه «نظامی» و «مسلم» شده اند، در عین حال به طور کامل نظامی‌سازی عمیق و رو به رشد سیستم بهداشتی اسرائیل را نادیده می‌گیرند. این در حالی است که به نوشته میدل ایست آی، انجمن پزشکی رژیم اسرائیل به طور گسترده از حمله به غزه حمایت کرده و به طور فعال علیه محکومیت بین‌المللی رژیم اسرائیل لابی کرده است، در حالی که خود را به عنوان یک نهاد پزشکی بی‌طرف متعهد به مراقبت معرفی می‌کند.

میدل ایست آی توضیح داده است که پزشکان اسرائیلی در حال حمل سلاح در داخل بیمارستان‌ها مشاهده شده اند. این پزشکان به شهرک نشینان مسلح کمک کرده اند و موسسات پزشکی سرزمین‌های اشغالی، کارکنان بهداشت و درمان فلسطین را که در مورد خشونت نظامی اسرائیل در غزه صحبت می‌کنند، سانسور و مجازات کرده اند. بیش از ۱۰۰ پزشک اسرائیلی با امضای نامه‌ای سرکشاده از تخریب بیمارستان‌ها در غزه حمایت کردند. در حالی که هیچ‌کدام با عواقب قانونی یا حرفه‌ای مواجه نشده اند.

به نوشته این پایگاه رسانه‌ای انگلیسی، این صرفاً سکوت یا همدستی نیست. موسسات پزشکی اسرائیل بی‌شرمانه در جنگ شرکت کرده اند. کارکنان بهداشتی به طور مرتب بین کار بالینی و خدمت نظامی جابجا می‌شوند و اغلب با لباس فرم در بیمارستان‌ها ظاهر می‌شوند. برخی از آنها مستقیماً در پی توجیهی پزشکی و شکنجه زندانیان فلسطینی دست داشته اند. در رژیم اسرائیل، مرزهای بین پزشکی، نظامی‌گری و معافیت از مجازات صرفاً مبهم نیست - آنها در داخل سازمان پزشکی کشور فرو ریخته و عادی شده اند. چگونه پزشکی می‌تواند به عنوان یک فضای «اعتماد ساز» عمل کند، در حالی که آنقدر عمیق در سیستم‌هایی تعبیه شده است که حذف زندگی فلسطینی‌ها را مجاز دانسته، توجیه می‌کند و حتی جشن می‌گیرد؟

رویکردی سیاسی با ترویج روایتی غیرسیاسی از سیستم سلامت غزه

غاده مجادلی، دکتر جیمز اسمیت، دکتر غسان ابوسطح و دکتر راشا خوری، نویسندگان میدل ایست آی در این گزارش انتقادی تأکید کرده اند تصمیم تحریریه مجله انگلیسی عمیقاً سیاسی است؛ با ترویج روایتی غیرسیاسی از سلامت با تیتر «پلی برای صلح»، در واقع تعهد اخلاقی برای مواجهه با تخریب مداوم سیستم بهداشت و درمان فلسطین، مسئولیت اسرائیل در قبال این جنایات و ساختارهای قدرتی که این خشونت را ممکن و پایدار می‌کنند را به طور آشکار نادیده می‌گیرد. این‌ها حواشی یا موقعیتهای پس‌زمینه محسوب می‌شوند؛ این رویکردها مانع اصلی هر تلاش جدی برای صلح هستند.

معادل سازی کاذب

بر اساس این تحلیل محتوا، قاب بندی مشکل دار مقاله مجله پزشکی نیوانگلند، از همان ابتدا مشهود است زیرا با روایت‌های موازی از یک پزشک اسرائیلی و یک پزشک فلسطینی آغاز می‌شود که هر کدام قربانی خشونت معرفی شده اند. در حالی که تجارب عاطفی هر دو فرد مستلزم توجه است، عدم تقارن ساختاری بین آنها به طور کامل نادیده گرفته می‌شود. در حالی که یکی از آنها در یک مرکز تروما با منابع و تجهیزات کامل در اسرائیل کار می‌کند و دیگری بواسطه جنگ و خشونت آواره شده و به عنوان تنها پزشک در یک اردوگاه پناهندگان در میان ۲۰ هزار نفر دیگر در جنوب غزه رها شده است. نویسندگان هیچ کجا تصدیق نمی‌کنند که سیستم مراقبت‌های بهداشتی فلسطین به طور سیستماتیک برچیده شده، در حالی که سیستم مراقبت پزشکی رژیم اسرائیل دست نخورده باقی مانده است. با ارائه این روایات متناقض و غلط در کنار هم، مقاله معادلی نادرست ایجاد می‌کند و هر دورا به عنوان آسیب دیده و مشترکاً مسئول شکست اعتمادی نشان می‌دهد که نویسندگان ادعا می‌کنند اکنون باید بازسازی شود.

به نوشته میدل ایست آی، مقاله مجله پزشکی انگلیسی، منعکس‌کننده‌ی الگوی گسترده‌تری در پزشکی، نهادهای پزشکی و فرهنگ‌های ویراستاری نشریات پیشرو است؛ الگویی که فلسطینیان را محو می‌کند، تجربه‌ی آن‌ها را غیرانسانی جلوه می‌دهد و حقوق سیاسی آن‌ها را به حاشیه